

Novinska patka, žuta stampa i sedma sila

Živimo u informatičkome dobu, u kojemu je najvažnija brzina. Sve se radi užurbano i brzo. Ustajemo prerano i liježemo prekasno, brzo živimo, brzo jedemo i brzo radimo. Stalno se utrkujemo s vremenom, stalno nekamo žurimo i nikad nemamo vremena za obitelj, prijatelje, a najmanje ga imamo za sebe. U tome kroničnom nedostatku vremena grčevito se trudimo da održimo veze s prijateljima i poznanicima, ali – priključeni na društvene mreže – imamo sve više površnih i usputnih kontakata sa strancima. Intravenozno smo priključeni na mobitele, tablete i računala, oči su nam prikovane za zaslone pametnih telefona i stalno iščekujemo neku poruku, neku vijest, čak i kad se vozimo tramvajem, ležimo na plaži ili ispijamo *coffe to go*. Ta mala čarobna kutijica koju mijenjamo kad se zaljubimo u noviji model ili kad nam, hvala Bogu, istekne ugovor, postaje naš prozor u svijet, naš izvor informacija. Sve rjeđe kupujemo tiskane novine jer one sadržavaju jučerašnje vijesti, a portalni i internetska izdanja novina obasipaju nas iz sata u sat novim informacijama. Teroristički napadi, poplave, požari, cunamiji, razvod slavnoga holivudskog para, tajna trudnoća *reality-zvijezde*, sretan život stanovnika Danske... – sve vijesti proživiljavamo intenzivno i kao da se događaju u našemu vrtu. Svijet je zbilja postao globalno selo. Međutim, naši filtri su sve slabiji i često mnoge informacije prihvaćamo zdravo za gotovo, a da ni na trenutak ne stignemo zastati i zapitati se što je istina, a što patka, koliko žutila ima u medijima te kolika je moć i utjecaj medija u oblikovanju istine i stvarnosti. Iako su nastali u doba razvitka tiskanoga novinarstva, izrazi *novinska (novinarska) patka, žuta stampa i sedma sila*, koji upućuju na moć novina i novinara, ali i na manipulaciju istinom, do danas su ostali u aktivnoj uporabi.

Novinska (novinarska) patka

Izraz *novinska (novinarska) patka* označuje neistinitu ili izmišljenu novinsku vijest ili priču. Postoji nekoliko objašnjenja kako je nastao taj izraz i zašto se namjerno objavljena laž naziva patkom. Prema jednome objašnjenju izraz potječe od latinske pokrate NT, kojom su se u novinskim redakcijama označivale neprovjerene ili nepotvrđene vijesti. Pokrata NT (prema latinskoj *non testatum*) čita se *en-te*, što se

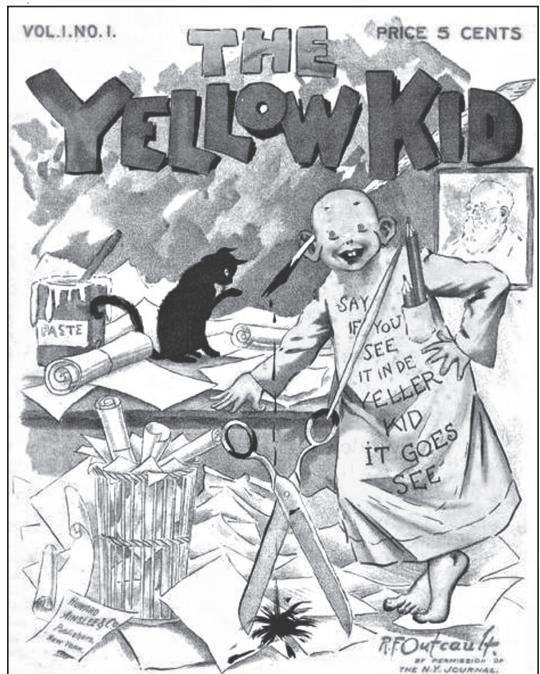
izgovorno podudara s njemačkom riječju *die Ente*, koja označuje patku te se svaka neprovjerena vijest nazivala patkom.

Prema drugome objašnjenju izraz je nastao 1870. godine u Bruxellesu kad je mladi novinar u listu *Le matin* u sezoni kiselih krastavaca proveo svojevrsni eksperiment i narugao se lakovjernoj publici. Izmislio je priču o nekome naredniku Cornelissenu, koji je imao dvadeset pataka. Jednu je zaklao, razrezao je na komade i dao ostalim patkama da je pojedu. Kao je jednu za drugom hraneći preostale. Na kraju je ispalo da je ona jedna, dvadeseta patka pojela svojih devetnaest rođakinja, a pritom je i dalje bila jednako mršava kao na početku priče. Izmišljena vijest izazvala je pozornost čitatelja, novine su se dobro prodavale, a drugi su listovi prenijeli vijest o proždrljivim patkama. Poslije desetak dana novinar je priznao da je priču izmislio. Iako je njegova priča ubrzo zaboravljena, ona je zauvijek prisutna u motivaciji izraza *novinska patka*.

Iako nam oba navedena tumačenja i sama djeluju kao novinske patke, pogledajmo kako je zabilježeno u drugim europskim jezicima. U francuskome je jeziku prema tumačenju etimološkoga rječnika francuskoga jezika riječ *canard* 'patka' izvedena od glagola *caner*, što znači 'gakati, kvakati', a značenje 'lažna vijest' zabilježeno je još sredinom 18. stoljeća i etimološki se povezuje s izrazom *vendre des canards à moitié* (doslovno: *prodavati patke napola*) u značenju 'obećati nemoguće', koji je zabilježen još u 16. stoljeću, a od kraja 17. do sredine 19. stoljeća pojavljuje se i izraz *donner des canards à quelqu'un* (doslovno: *dati komu patke*) u značenju 'iznevjeriti čija očekivanja'. U osmome izdanju *Dictionnaire universel de la langue française* iz 1834. godine riječ *canard* zabilježena je u značenju 'lažna vijest', a 1842. godine u rječniku francuske Akademije dodana su značenja 'letak' i 'loše novine'. U njemačkome je jeziku riječ *die Ente* 'patka' od sredine 19. stoljeća osim u svojem osnovnom zoonimnom značenju zabilježena u značenju 'novinarska laž' i pretpostavlja se da je to preuzeto iz francuskoga jezika iako još od 16. stoljeća u značenju 'laž' postoji izraz *blaue Enten* (doslovno: *plave patke*). Francuska riječ *canard* posuđena je i u engleski jezik u značenju 'lažna vijest' iako za nevjerojatnu priču postoji i izraz *cock-and-bull story* (doslovno: *priča o pijetlu i biku*). Nakon ovoga pregleda možemo zaključiti da je izraz *novinska patka* preuzet iz drugih europskih jezika, ali ne možemo sa sigurnošću reći koji je jezik u tome procesu bio izvor.

Žuta štampa

Žuta štampa ili žuti tisak isprva je bio pogrdan izraz za jeftine tračerske novine (dnevne ili periodične) koje su donosile vijesti na neetičan ili bombastičan način, tj. koje su u cilju zarade i vrtoglave prodaje morale pronaći neki novi način da privuku i zadrže pozornost što većega broja čitatelja. Stoga su se usredotočile na skandale i senzacionalizam u pristupu vijestima, pa su se često oslanjale na neprovjerene informacije i neimenovane izvore. Dok se ozbiljno novinarstvo bavilo objektivnim izvještavanjem i ozbiljnim analizama, žuto je novinarstvo otvorilo vrata trivijalnim temama i tračevima, a novinski su članci i grafički bili popraćeni atraktivnom opremom i velikim senzacionalnim naslovima. Međutim, zašto se baš žuta boja povezuje s tom vrstom novinarstva?

preveliku žutu noćnu košulju, koja je poslužila autoru kao oglasna ploča na koju je upisivao humoristične komentare na društvena zbivanja. Pulitzer je nakon Outcaultova odlaska na stripu angažirao slikara i ilustratora Georgea Benjamina Luksa, pa je New York jedno vrijeme imao dva Žuta Dječaka. Potaknut ratom dvaju novinskih divova zbog stripa urednik *New York Press* Erwin Wardman u svojim je novinama 1897. godine objavio oštar komentar na konkurenntske novine, koje je nazvao žutim novinarstvom (*yellow journalism*). Upravo je taj izraz zaživio, proširio se i ustalio u novinarskome žargonu širom svijeta iako su u isto doba pored njega supostojali izrazi *school of Yellow Kid journalism* ili, skraćeno, *Yellow Kid journalism* za koje je jasnija motivacija i način njihova nastanka.

Sedma sila

S obzirom na to da novine imaju velik utjecaj na javno mišljenje, one su svakako moćne. Zašto ih baš nazivamo *sedmom silom* i kojih im to šest sila prethodi? Iako se na to pitanje na prvi pogled ne može baš jednoznačno odgovoriti, za pronalaženje valjane etimologije treba vidjeti imaju li drugi europski jezici u tome značenju isti ili sličan izraz, koji je to izraz i zna li se njegova etimologija. Tako npr. u engleskome jeziku postoje izrazi *fourth estate* ili *fourth power* ‘četvrti stalež, četvrta vlast ili četvrta sila’ te istoznačni izrazi u njemačkome (*vierte Gewalt* ili *vierte Macht*), francuskome (*quatrième*

Izraz je nastao u Sjedinjenim Američkim Državama krajem 19. stoljeća, kad su se u medijskom prostoru vodile borbe za tržišnu dominaciju između poznatih novinskih magnata Josepha Pulitzera i Williama Randolpha Hearsta. Oni su u svojim novinama, posebice u nedjeljnim izdanjima, objavljivali kao prilog stripove za odrasle, a jedan je od najpoznatijih likova iz stripa *Hogan's Alley* američkoga karikaturista i ilustratora Richarda Feltona Outcaulta bio Žuti Dječak (The Yellow Kid), koji je postao zaslужan za imenovanje novonastalih tendencija u tadašnjemu novinarstvu. Spomenuti je strip isprva izlazio u Pulitzerovim novinama *New York World* (od 1895. do 1898.), a poslije ga je preoteo Hearst za svoje novine *New York Morning Journal*. Žuti Dječak, čije je pravo ime u stripu Mickey Dugan, bio je čelav, zubat, bosonog dječak velikih usiju, obučen u

pouvoir), talijanskome (*quarto potere*) i španjolskome jeziku (*cuarto poder*). U ruskome je jeziku prema engleskome modelu nastao izraz *четвёртая власть*, koji supostoji s ruskim izrazom *шестая держава* ‘šesta država’. Očito je da su frazemi različitih brojevnih sastavnica koji su zamjensko ime za novinarstvo i novine povezani, samo je pitanje kako.

Među navedenim izrazima najstarijim se smatra engleski izraz *fourth estate* ‘četvrti stalež’, koji je još u 18. stoljeću označivao srednje i niže društvene slojeve koji su se pojavili na društvenoj sceni. Do tada su postojala samo tri staleža: plemstvo, svećenstvo i građanstvo. Međutim, pod četvrtim se staležom u nekim državama razumijevala vojska, tj. netko tko se suprotstavlja postojećim staležima. Nakon toga se izraz počeo vezati uz književnost i na kraju uz novinarstvo. Škotski povjesničar i filozof Thomas Carlyle (1795. – 1881.) bilježi da je izraz *fourth estate* ‘četvrti stalež’ prvi upotrijebio britanski političar i filozof Irac Edmund Burke (1730. – 1797.) na sjednici parlamenta 1787., na kojoj se raspravljalo o tome da sjednice Donjega doma britanskoga parlamenta (*House of Commons*), u kojem su sjedili narodni poslanici, budu otvorene za predstavnike tiska. Istodobno su u Gornjemu domu parlamenta (*House of Lords* ili *House of Peers*) sjedili predstavnici svećenstva i plemstva. Uz prisutna tri staleža (svećenstvo, plemstvo i građanstvo) u parlament je uskoro ušao četvrti stalež, koji je promatrao sjednice parlamenta s galerije i koji je uskoro postao vrlo moćan i važan društveni čimbenik jer je oblikovao javno mišljenje.

Izrazi u drugim europskim jezicima korespondiraju s engleskim izrazom i pokazuju dominaciju broja četiri u oblikovanju izraza. Međutim, na Kontinentu se osnovom analognoga koncepta nastanka toga izraza smatra učenje francuskoga pravnika, filozofa i pisca Charlesa de Montesquieu (1689. – 1755.), koji je u svojemu kapitalnom djelu *O duhu zakona* predlagao politički sustav u kojemu je vlast u državi podijeljena na zakonodavnu, izvršnu i sudsku. Ta je teorija o podjeli vlasti postala temelj građanske demokracije.

Ipak, ruski izraz *шестая держава* ‘šesta država’ nastao je na drukčiji način i malo kasnije, u 19. stoljeću. Novinarstvo je nazvano *шестом државом* jer se aludiralo na pet europskih država, pet velesila toga doba: Veliku Britaniju, Francusku, Njemačku, Austro-Ugarsku i Rusiju. Motivacija i nastanak hrvatskoga frazema *sedma sila* vrlo su bliski motivaciji i nastanku ruskoga frazema te se njegov nastanak obično smješta u doba Francuske revolucije iako za to ne postoje pouzdane potvrde. Naravno, inventivnost se pripisuje ni više ni manje nego Napoleonu Bonaparteu (1769. – 1821.), koji je novinarstvo nazvao petom silom uz postojeće četiri: Rusiju, Veliku Britaniju, Francusku i Austro-Ugarsku. Međutim, nakon ujedinjenja talijanskih (1861.) i njemačkih (1871.) zemalja u moderne nacionalne države broj europskih velesila povećao se te je novinarstvo palo na ljestvici i postalo sedma sila. Upravo se taj izraz ustalio kod nas bez obzira na turbulentno stoljeće obilježeno dvama svjetskim ratovima i preslagivanjem moći na svjetskome planu.